

עטרת שלום

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמרגא בארה"ק – בגשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רח' ארזי הבירה 48 ירושלים
פרשת משפטים – שקלים

בס"ד, עש"ק פרשת משפטים
כ"ד שבט תשע"ב – שנה ג' גליון ק"ח

זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש

הרה"ג מוצ"ש ר"ת	ירושלים	בני ברק	ניו יורק	מונטריאל
6:45	6:05	4:51	6:41	6:06
6:47	6:15	5:14	6:42	6:10
6:42	6:10	5:08		

נא לשמור על קדושת הגליון

עטרת ראשנו

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

וַיִּשְׁכַּן כְּבוֹד הוֹי"ה עַל הַר סִינַי וַיִּכְסְהוּ הָעֲנַן שְׁשֶׁת יָמִים וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִתּוֹךְ הָעֲנַן (כד טז).

מאמרות שנברא העולם (אבות פ"ה מ"א),
לומר שבקבלת התורה נתקן בחינת טוב של
ששת ימי בראשית, כמו שאמרו חז"ל (שבת
קמו.) שישראל שעמדו על הר סיני פסקה
זוהמתן.

ויקרא אל משה כי היה בכוחו לתקן חטא
עה"ד יותר מהאבות הקדושים, כמו
שמבואר ממרן האריז"ל בלקוטי תורה
(פרשת וארא) וז"ל: שמושה עולה 'אל שדי',
שלקח כל בחינת אבות, וזהו ש' של משה,
שהוא ג"כ בחינת האבות כי אות ש' יש בו
ג' קוין נגד ג' אבות, ונשאר מ"ה דהיינו מ"ה
דאלפי"ן שהוא הוי"ה דאלפי"ן, כי זה
הבחינה הוסיף משה על האבות.

וזהו שפרש"י ולמדך שכל הנכנס למחנה
שכינה מעון פרישה ו' ימים. היינו שכדי
שיוכל האדם ליכנס למחנה שכינה צריך
מקודם להפריש הרע מהששה ימים של
ששת ימי בראשית.

ובזה נוכל לומר שזהו ג"כ הענין של פרשת
שקלים, כי הש' של שק"ל מרמו
לאבות, וק"ל של שק"ל מרמו לק"ל שנים
של אדה"ר, לרמו שמצוות שקלים מסוגל
לתיקון חטא אדה"ר.

ולזה סיום ימי השוכבי"ם הוא בפרשת
משפטים, לרמו שצריך האדם לתקן
מעשיו עד שורש כל החטאים שהוא חטא
של אדה"ר, ועי"ז יזכו לזעשו לי משכן
ושכנתי בתוכם בבנין בית המקדש השלישי
בביאת גואל צדק בב"א.

(רעוא דרעוין תש"ע לפ"ק)

רצה לומר שגם השכינה יצא משם כמו
שכתוב 'עמו אנכי בצרה' (תהלים צא טו).
היינו חלקי ניצוצי השכינה שנתפורו שם.
וזהו כונת התורה באמרו 'אנכי הוי"ה
אלהיך' היינו במה זכו בני ישראל
לקבלת התורה, דייקא ע"י 'אשר הוצאתך
מארץ מצרים' שהוציאו בני ישראל את
ניצוצי השכינה שהם אלו האותיות התורה
שקבלו בהר סיני והבן.

ובזה נבוא לפרש הפסוק הנ"ל וישכן כבוד
הוי"ה היינו מתי ישכון כבוד שהוא
השכינה, עם הוי"ה ז"א ביחוד שלים,
שיהיה יחוד קודשא ב"ה ושכינתיה
בשלימות. ע"י על הר היינו כי הר מרמו
להיצה"ר כמו שאמרו (סוכה נב.) צדיקים
נרמה להם כהר. וסיני בגי' ק"ל, היינו
שיתקנו מתחילה הניצו"ק מהק"ל שנים של
אדה"ר שהוא שורש כל החטאים.

ויכסהו הענן ששת ימים מרמו ג"כ לתיקון
החטא של אכילת עה"ד, כי כבר
בארנו כמ"פ, שע"י חטא עה"ד נתקלקלה
כל ששת ימי בראשית, שנברא בבחינת טוב
לבד בלי שום תערובת רע, וכמו שכתוב על
כל יום 'כי טוב', וגם טו"ב בגי' שם אהו"ה
היוצא מר"ת א"ת ה'שמים ו'את ה'ארץ,
שע"י שם הזה נברא העולם כמבואר בוזהר
הקדוש (ח"א טו.). ולכן ע"י חטא עה"ד
שכתוב בו 'ותרא האשה כי טוב העין
למאכל' (בראשית ג ו), נתערבה הרע בטוב
ונתקלקלה כל הבריאה כולה. וזהו אמרו
שע"י קבלת התורה ויכסהו הענן ששת
ימים ענ"ן בגי' י"פ טו"ב נגד עשרה

פרש"י ולמדך שכל הנכנס למחנה שכינה
מעון פרישה ו' ימים. והביאור בזה
דהנה הטעם שגלו בני ישראל בארץ
מצרים, מבואר בארוכה בכתבי מרן
האריז"ל (פע"ח שער חג המצות פ"א, שעה"כ
פסח ד"א), שהוא כדי לתקן חטא אדה"ר,
שחטא באכילת עץ הדעת, וגם ממה
שפירש מאשתו ק"ל שנים, ועי"ז נתפורו
וירדו הניצו"ק של השכינה, שהם שורש
אותיות התורה בחינת נפש (עץ-חיים שער
מנת"א פ"ה), ובני ישראל לקטו הניצו"ק
שנתפורו בארץ מצרים, והעלו אותם במקום
שרשם בעולמות העליונים, כדי שישבו
הכול לאיתנו הראשון עי"ש.

וע"י התיקון שעשו בני ישראל זכו לקבלת
התורה, כמ"ש 'בהוציאך את העם
ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה'
(שמות ג יב).

ובזה יובן מה שכתוב בעשרת הדברות
'אנכי הוי"ה אלהיך אשר הוצאתך
מארץ מצרים מבית עבדים' (כ ב), שנתקשו
בה המפרשים (הרמב"ן ועוד) למה אמר 'אשר
הוצאתך מארץ מצרים' ולא אמר שבראתי
שמים וארץ וכל צבאם, כמ"ש 'אני הוי"ה
עושה כל נוטה שמים לבדי רוקע הארץ
מאת' (ישעיה מד כד), כי היה זה ראוי יותר.

אלא שזה איתא בירושלמי סוכה (פ"ד ה"ג)
'אשר הוצאתך מארץ מצרים'
'הוצאתך' כתיב (ואע"פ שבמסורה שלנו כתיב
מלא י', מכל מקום יכולים לדרוש בחסר י', כמו
שביארתי בארוכה יסוד גדול מאוד בענין חסר ויתר,
בהקדמה לספה"ק של אא"ז 'היכל הברכה' עי"ש).

עטרת פז

אמרות טהרות מרבתינו זי"ע

לא תטה משפט אבייך בריבו (כג ז).
וקבלנו ממרן אלקי הבעש"ט זכותו יגן
עלינו, שפירש הפסוק 'מכל פשעי
הצילני חרפת נבל אל תשימני' (תהלים ט)
כשרואה אדם דבר נבל מאיש רשע
שעבר עבירה חזקה, ידון אותו לכף
זכות, כי מצד רדיפת היצר הבעור בו
עושה, ומצד פחיתת חומרו העב שאינו
יודע חומר האיסור וכל זה וכיוצא בזה,
ובזה מציל גם את עצמו מדין. כי באמת
כיון שרואה דברי נבלה בחבירו, יודע
שיש בו ג"כ מעין דבר זה, שיש עליו
דינים ומקטריגים, וכשימצא זכות לחבירו
יהיה גם עליו זכות, ובוה שאינו מעורר
דינים על איש חוטא שעושה מחמת
התגברות היצר הבעור בו איזה מעשה
רשע, מקיים בזה לא תטה משפט
אבייך בריבו בעת שעוברין עליו נסיונות
ורכות ממי מריבה מים הרעים והזדונים,
אלא תעורר עליו כל מיני זכות. ובאמת
כל זה נסיון גדול, כי קבלנו [ממרן
הבעש"ט] שאין נגזור על אדם שום גזר
דין אלא א"כ הוא פוסק בעצמו כן,
ובדאי לא יפסק על עצמו, אלא מראין
לו אדם שעשה איזה עבירה מעין
מלאכתו מלאכת עבירה שלו, והוא פוסק
עליו את הדין, וחותר זה הדין על עצמו
רחמנא ליצלן (ומקורו מנמרא שבת דף קכו):
תנו רבנן הדין חבירו לכף זכות דנין אותו לזכות.
ובזה שהחזיק משה רבינו את ישראל
שאינם ראויים לאור הזה, לכן 'לא תביאו'
(במדבר כ יב). 'מנגד תראה ושמה לא
תבא' (דברים לב נב), והבינהו מאוד. והוא
לא תטה משפט אבייך כמצות, לעורר
עליו דין מחשן המשפט מבלי לראות
בזכותו, אלא יהפוך בזכותו, כי אביונות
שלו הוא בריבו מקטריגו יורד ומפתה
עולה ומסמין ויש לו כח גדול. אבל
העושה להכעים מין אפיקורם עוברין על
דברי חכמים מחמת קלות ומינות, יכרתו
מן העולם ויאברו במהרה בימינו.

(אוצר החיים' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

מדבר שקר תרחק וגו' (כג ז).

רצה לומר מי שמדבר שקרים הוא רחוק
מעבודת השי"ת, וכן שמעתי

עטרת חכמים

עיונים וביאורים מרבתינו זי"ע

מלאתך ודמעך לא תאחר בכור גניך תמן לי (כב כח).
רצה לומר כתיב 'מלא ה' כל משאלותיך' (תהלים כ ו)
כלומר כל משאלות של הקב"ה מישראל, הוא רק
שיתמלא שם הוי"ה ב"ה, והוא על ידי תשובת בתורה
ועבודה, מצות ומעשים טובים, מדות טובות. כי ידוע הוא
שעל ידי חטא נפרד שם ו"ה משם י"ה. ועבור זה הוא
תשובה, תשב ו"ה לגבי י"ה. וכן תרומה, תרם ו"ה לגבי
י"ה, כנודע. לזה כל משאלות של הקב"ה כביכול מישראל,
הוא רק שיתמלא ה' ב"ה.

וזהו מלאתך מילויי השם הוי"ה ב"ה, וכן דמעך שעתה
בגלות המר הזה הוא דמעך, מעורב טוב ורע בכל
הברואים שבעולם, כדאיתא בפע"ח (שער התפלה פ"ח דע,
שאיין לך דבר שאין מבחינת אותן הו' מלכין קדמאין שמתו
בארץ ארום. וכן כל העולמות כולם הם מבחינות אותן
המלכים. ואם אלו המלכים לא היו נשברים ומתים כמו
שהיה. היו הם עצמם מבוררים ומתוקנים להתברר, ולא
היו צריכים לשום תיקון כלל, אמנם כיון שמתו ונשברו
ונפלו מהם ניצוצין, עד שנעשה קליפות וחיצונים. ע"כ
צריכים הם שיתקנו ויתבררו ויצרפו ויתלבנו כל הקדושה
אשר בהם, עד שישארו כל הסינים והפסולת למטה, בלתי
חיות דקדושה כלל, וכל הניצוצין דקדושה יעלו אז למקומן
הראשון, וזה יהיה אחר ביאת משיחנו ב"ב. ואי אפשר
שיתבררו הניצוצין מאלהן, מטעם הג"ל, אם לא על ידי
תפלת ישראל והמצות שלהם, נעשה הכירור הזה, על ידי
סיוע מלמעלה. כי בני ישראל צריכין סיוע מאת הקב"ה
שיכולים להספיק שיעשה על ידם תיקון הזה. וכן עליונים
צריכים למעשה התחתונים, בסוד 'תנו עוז לאלהים'
(תהלים סח לה). ואין דבר בעולם שלא נעשה מתערובת
מאלו המלכים, ויש בהם צורך לכל ד' עולמות אבי"ע
ע"ש.

נמצא שזהו שאמר הכתוב הקדוש מלאתך של שם הוי"ה
ב"ה כנ"ל, וכן דמעך של כל הברואים שנתערב
מעת חטא אדם הראשון, ומעת שבירת הכלים, הג"ל, כל
הבחינות דומם צומח חי ומדבר, תערובות טוב ורע ביחד,
הוא עד שיבוא משיח צדקינו ב"ב, כי אז לא יהיה שום
תערובת רע ח"ו אלא דייקא כולו טוב, לברו הוא לזה
מבקשים ישראל הקדושים ומתפללים לפני הקב"ה
מלאתך של שם הוי"ה ב"ה, כי בגלות ח"ו הוא בפירוד
כנודע. ואח"כ בימי משיח צדקינו יהיה הכל באחדות אחד
יחיד ומיוחד וכן דמעך תערובת טוב ורע שיש עתה בגלות
המר הזה לא תאחר ח"ו באריכות הגלות, אלא בכור בניך
שהוא מלך המשיח בן דוד שהוא נקרא בכור 'בני בכורי
ישראל' (שמות ד כב). תתן לי שיבא תיכף במהרה ויתגלה
כבוד מלכותך עלינו במהרה אמן והבן.

(בן בית' מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא)

ששאל תלמוד אחד את הרב הצדיק
הקדוש והחכם מו"ה אליעזר מדזיקוב
זצ"ל, מפני מה כת שקרים יש להם
אחדות גדול, ושאר בני ישראל הכשרים
והקדושים אין להם כך אחדות אחד,
השיב לו הרב הג"ל, כי אותיות שקר הם
באחדות היינו בסדר א"ב קר"ש,
ואותיות אמת הם נפרדים ראש תוך
סוף, לזה עבודה גדולה היא בצד
הקדושה שיהיו ביניהם אחדות גמור.

(זקן בית' מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא)

ועבדתם את הוי"ה אלהיכם וברך את
לחמך ואת מימיה ויהסרתי מחלה
מקרבך (כג כח).

הנה פירשתי בס"ד הפסוק בדרך ג'
שב"ת, כאשר תחשוב ד' מן
מנצפ"ך חמש מאות, יהיה בדרך מספר
שב"ת. ועבדתם את ה' אלהיכם עבודה
שבלב זו היא תפלה (תענית ב). וברך את
לחמך ואת מימיה היינו הקב"ה בשבת
משפיע ברכת יש מאין, שהוא רק על יום
אחד הפרנסה, מפני שהקב"ה רוצה
בתפלת הצדיקים, וזה ע"י וברך בשבת
את לחמך ואת מימך שלך, ולא
תתאוה לאחרים בדרך המשכה
מאחרים, כי ברכת יש מאין בא מן השם
אלקים דוקא, רק יהיה את לחמך ואת
מימך, עי"ז הקב"ה חפץ בתפלת
הצדיקים, ע"י ועבדתם את ה' אלהיכם
והסירתי מחלה מקרבך כי שבת היא
מלועוק ורפואה קרובה לבוא (שבת יב),
וזהו הר"ת שבת ש'בת ב'ז ת'תרפא כי
הפרנסה של ברכת ה' יש מאין, ממילא
לא יהיה מחלה, אוכל קמעה ומתברך
במיעו (תו"כ ורש"י בחקותי כו ה), ואמר
וברך הקב"ה יברך, ממילא לא יהיה
מחלה וכו'. וזה דפירש זקני הגדול
והקדוש, מקרא רק שבתו יתן ורפא
ירפא (כא יט), רק שבתו יתן שיענג את
השבת במאכלים טובים לכבוד שבת, אז
ורפא ורפא שתי רפואות לגוף ולנשמה,
כי שבת מעין עוה"ב, ואז ורפא ורפא
שתי רפואות כהנ"ל.

(שבת שלום ומבורך' (פאמר כו) מרבינו חיים
יעקב מקאמרנא)

שולחן הטהור

לקט הלכות מספר 'שולחן הטהור' וזר זהב' לרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא זי"ע

דין איך לנהוג בקדושת התפילין. סימן מ

א. נכון ליזהר כשמניח התפילין של ראש שיניח אותם על השלחן ויאחז ברצועות ויניחם, ולא יניחם כשהם תלויים באויר כדרך העולם שאינם יודעים, וכך הוא מנהג כל יראי השם כמו שכתבתי^א:

ב. כיס התפילין שמונחים בתוך כיס גדול של טלית הוה כלי בתוך כלי, כן נראה לדעת, אלא שנכון לחוש בדבר שכבר הורה זקן הרב המגן, ואח"כ מצאתי כן בשם הרשב"א ושמתתי^ב:

~~~~ מסגרת השלחן ~~~~

שאינם מכסים הקוראג"ה והיא בבית תשמישם, עכ"ל. וזה הפך מהרב מגן אברהם (סק"ב) דאסר, עכ"ל.

וכן בשו"ת מהריט"ץ (סימן קלא) האריך בנדון זה וכתב - והשתא הקוראג"ה של הטלית לא מקרי כליין של תפילין, שאם היה כן היה אסור להניח הטלית לתוכה אלא ודאי לא מקרי כליין ומותר לשמש מטתו. ואפשר שהקוראג"ה שהוכנה מתחלה להניח טלית ותפילין מקרי כליין של תפילין, אמנם אם לא הכין הקוראג"ה אלא לטלית ואח"כ הניח בה תפילין, לא מקרי כליין של תפילין ומותר. מובא בבאה"ט (סק"ג). וכן הפמ"ג א"א (סק"ב) כתב - ובאר שם (סק"ב) בשם ריט"ץ (סימן קלא) להקל בכיס גדול כיון שאין מיוחד לתפילין לבד הוה אין כליין.

ואולי יש מקום לומר להמג"א, דבשע"ת (סק"ג) על מה סמכו העולם וכו' ונראה דאם אין לו כיס לתפילין ומניח הטלית עליהם לשמירה שלא יתלכלכו וכה"ג הרי הטלית נעשה כאילו הוא כליין ושירי ע"ש, וי"ל גם להמג"א דהטלית בכיס הגדול הוי לתועלת לכיס התפילין וצניעותו וכי"ב, ולזה הוי כליין. והרשב"א מיירי במוכנת לשים בתוכה הסידור והטלית וכיס של תפילין, וכלשונו שנעשה כהותנה לכך, וא"כ לא מקרי תשמיש לתפילין כלל.

א. שו"ע ס"א - אסור לתלות תפילין, בין בבתיים בין ברצועות, וכו'. וכתב המג"א (סק"א) - אבל באקראי בעלמא שאוחז התפילין בידו והרצועות תלויות לית לן בה, אבל אם התפילין תלויות אסור כנ"ל. והט"ז (סק"א) כתב - נראה דאין בכלל זה מה שתפילין של ראש תלויים באויר ומחזיקם ביד ברצועה ומשמיים על הראש, כי זהו צורך הנחתם ואין בזה בזיון. וע"ז כתב הפמ"ג (משב"ז סק"א) - ויש מניחין השל ראש על הדף וכדומה בשעה שלובשין. מובא במשנ"ב (סק"ב).

ב. שו"ע ס"ב - בית שיש בו תפילין, אסור לשמש בו מטתו עד שיוציאם או שיניחם בכלי תוך כלי. והוא שאין השני מיוחד להם, שאם הוא מיוחד אפילו מאה חשובים כאחד. וכתב המג"א (סק"ב) בא"ד - ומיהו נראה לי דאותן המניחין כיס התפילין והטלית לתוך כיס גדול גם הכיס גדול מקרי כליין וצריך עוד כלי על גביו.

והביא הברכ"י (סק"א) - ראיתי להרב החסיד מהר"ר יעקב צמח בהגהותיו לא"ח כ"י שכתב וז"ל: צמח. בשם הרשב"א [אין זה הרשב"א הראשון אלא גדול אחד שהיה בזמנו] וז"ל: הכיס הגדול הנקרא קוראג"ה המוכנת לשים בתוכה הסידור והטלית וכיס של תפילין, אינה כלי מיוחד לתפילין ממש, אלא לשאר דברים הנז' לכיס של תפילין, ואולי שבה סמכו רוב ישראל

עטרת תפארת

עובדות וסיפורים מרבתינו זי"ע

לא תבשל גדי בחלב אמו (כג יט).

בפה קדשו: שיראה לקרוא את שפחתו לכאן, ואמר לה: שתספר מה אירע בקדירת המרק, וענתה ואמרה: שדקדקה על קדירת המרק מראשיתה ועד סופה שיהיה בטוב ובכשרות. ואמר לה שוב רבינו: שתראה להודות, ואם לאו מרה תהיה אחריתה. והודתה לפניו שנשפך חלב תחת קרקעית הקדירה, ויען שהייתה לה מורא מאשת אדוניה, על כן החרישה.

שלשלת הקודש

החלב (עין ביו"ד סימן צב ס"ו) שהיתה עבור רבינו. והאמתה יראה לספר את המאורע, והיה בחזקת שהיא כשר כמובן.

ואותו היום היה ראש חודש, והרבני ר' דוד הנ"ל הזמין ציבור גדול על שולחנו המהור של רבינו, ונתנו את המרק לפני רבינו, ותיכף ומיד החזיר רבינו את הקערה עם המרק לאחור, ובעל האכסניא נבהל מאד על שרבינו אינו רוצה לאכול את המרק. ואמר רבינו

פעם אחת נתבקש רבינו הרה"ק רבי אליעזר צבי מקאמרנא זי"ע מחסידיו שמעיר באריסלאוו, שיבוא לבקרום ולאציל מקדשתו ותורתיו וברכותיו, ואכסניא שלו היתה אצל הרבני דוד קרייסבערג ע"ה, ואשתו הלכה לבית המדרש לשמוע תפלתו הקדושה של רבינו שהיה בנעימות נפלאה ובהשתפכות הנפש, ועזבה כל התבשילין ביד אמתה, ונפל חלב תחת קדירת המרק עד שלא היתה ששים במרק נגר

קול צהלה ורינה, רגשי גיל שמחה וחרווה, רון שיר ושבחה, שפתינו תרננה,
כוס מלא ברכאין עילאין קדישין, מזלא טבא וגדיא יאה,
נשגר קדם הוד מעלת עטרת תפארת ראשינו ותפארתינו

כ"ק מרן עט"ר אדמו"ר שליט"א

לרגל שמחת נישואי נכדו החתן בנש"ק הר"ר נחמן שליט"א

בן הרה"צ מוהר"ר ישראל יצחק שליט"א

חתן הרה"צ מוהר"ר יעקב צבי אנשין שליט"א

עב"ג בת הגה"ח מוהר"ר שלמה זלמן לדרמן שליט"א

ר"מ בישיבת 'מאה שערים' י-ם

תערב נא עתירתנו קדם נורא עלילה שהזיווג יעלה יפה יפה
בדרך התורה והיראה בדרכי אבותינו רבותינו הקדושים מצקי ארץ ארזי הלבנון זיע"א.

ויזכה כ"ק מרן רבינו שליט"א לרוות מהם ומכל יוצ"ח מלוא חפניים

נחת דקדושה לאורך ימים ושנות חיים.

ומשמחה זו יושפע שפע רב ברכות וישועות לכל ישראל

הנהלת המוסדות

בשורה טובה לשוחררי התורה והחסידות

בעזרת השם יתברך יצא לאור

ספר

שבת שלום ומבורך

והוא חיבור נפלא על ענייני שבת קודש
דרושים נפלאים ונחמדים מדבש מתוקים

כולו מחמדים וכלו ממתקים

חידושים ורמזים ע"ד הפרד"ס נאמרים

מפי כ"ק מרן אדונינו מורינו ורבינו הגאון הקדוש המפורסם

רבי חיים יעקב מקאמרנא זיע"א

ניתן להשיג בבית מדרשינו ארזי הבריה 48 י-ם

ובחנויות המובחרות

לרגל ההוצאה מחדש מחיר מבעע

